

ความเห็นส่วนตัว

ของ นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ๑๒/๒๕๖๑

วันที่ ๓๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ประกอบมาตรา ๑๘๗ นำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกร้องได้หรือไม่ เพียงใด

ประเด็นที่สอง คู่สมรสของผู้ถูกร้องได้โอนหุ้นให้บุคคลอื่นถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นที่หนึ่ง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ประกอบมาตรา ๑๘๗ นำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกร้องได้หรือไม่ เพียงใด

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ เป็นบทเฉพาะกาลที่บัญญัติขึ้นเพื่อให้ใช้บังคับกับคณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ โดยวรรคหนึ่ง บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ (รัฐธรรมนูญประกาศใช้เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐) ยังคงปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ได้ต่อไปจนกว่าจะมีคณะรัฐมนตรีที่แต่งตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญนี้เข้ารับหน้าที่ และวรรคสอง บัญญัติให้รัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามหลายประการตามที่รัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้ เป็นบทบัญญัติที่ให้นำคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญนี้ “ที่เป็นคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่เพิ่มเติมขึ้น” จากครั้งที่รัฐมนตรีเข้าดำรงตำแหน่งมาใช้สำหรับรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ด้วย

บทเฉพาะกาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง ในส่วนที่บัญญัติให้รัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่ง (๕) ที่ระบุให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวเมื่อรัฐมนตรีได้กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ โดยเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด มาใช้กับคณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ด้วย แม้จะแตกต่างจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๐๕ ประกอบมาตรา ๓๓๕ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๑๘๒ (๓) ที่บัญญัติไม่ให้นำบทบัญญัติในเรื่องการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของรัฐมนตรีมาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ โดยทันทีก็ตาม ก็ถือว่าหลักการอนุญาตให้รัฐมนตรีมีวิธีบริหารจัดการหุ้นส่วนหรือการเป็นผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของรัฐมนตรีได้ใช้บังคับมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เพื่อป้องกันปัญหาการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เมื่อคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและความเหมาะสม รวมถึงหลักกฎหมายทั่วไปและหลักนิติธรรม ในการบริหารราชการแผ่นดินอย่างต่อเนื่องและเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะไปพร้อมกัน จึงถือว่าบทเฉพาะกาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง ในกรณีตามคำร้องนี้ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นหลักในการปกครองประเทศ

ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องเป็นรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ผู้ถูกร้องจึงปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ได้ต่อไปและต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ประกอบมาตรา ๑๘๗

ประเด็นที่สอง คู่สมรสของผู้ถูกร้องได้โอนหุ้นให้บุคคลอื่นถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง บัญญัติหลักเกณฑ์การเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของรัฐมนตรีไว้ ๒ กรณี ได้แก่

(๑) กรณีรัฐมนตรีไม่ประสงค์จะได้รับประโยชน์ในการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของรัฐมนตรีเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนดต่อไป

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง กรณีรัฐมนตรีไม่ประสงค์จะได้รับประโยชน์ในการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของรัฐมนตรีเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนดต่อไป โดยมีพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ บัญญัติให้รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่ (๑) ในห้างหุ้นส่วนจำกัด รัฐมนตรีเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบได้ไม่เกินร้อยละห้าของทุนทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น (๒) ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด รัฐมนตรีเป็นผู้ถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทนั้น ดังนั้น รัฐมนตรีจึงยังคงเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละห้าของทุนทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทนั้น

กรณีหากรัฐมนตรีไม่ประสงค์จะได้รับประโยชน์ในการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น ได้ตรวจสอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ไม่พบการกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ และระยะเวลาดำเนินการในเรื่องดังกล่าวไว้ พบเพียงบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๕ (ที่ไม่ใช่บทเฉพาะกาล) ได้กำหนดให้รัฐมนตรีซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้รัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มีเวลาไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ซึ่งได้ให้เวลารัฐมนตรีดำเนินการเป็นเวลา ๑๒๐ วัน บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาบังคับใช้กับการแต่งตั้งรัฐมนตรีที่เกิดขึ้นภายหลังจากพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้

(๒) กรณีรัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์ในการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของรัฐมนตรีเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้ต่อไป

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐมนตรีที่ประสงค์จะได้รับประโยชน์จากความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนดให้รัฐมนตรีท่านนั้นแจ้งความประสงค์ที่จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปต่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายใน

สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งแล้ว จึงค่อยไปดำเนินการโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าว ให้แก่นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น โดยพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเป็น ๓ ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่

๑) แจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี

๒) ไปดำเนินการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นให้นิติบุคคลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ

๓) เมื่อได้ดำเนินการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้กับนิติบุคคลใดแล้ว ให้รัฐมนตรีแจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้อินหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้น

ประกอบกับมาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้รัฐมนตรีซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำหรับข้อห้ามการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือไม่คงไว้ ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติของรัฐมนตรี มีบัญญัติไว้ตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ในมาตรา ๒๐๕ ซึ่งมีเนื้อหาทำนองเดียวกันกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แต่ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๓๕ ก็บัญญัติให้ไม่ต้องนำบทบัญญัติ มาตรา ๒๐๕ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการตรา กฎหมายอนุวัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ โดยต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ ขึ้น

เมื่อมีการใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้ว พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ ก็ยังได้ถูกนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับกรณีคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของรัฐมนตรีที่ไม่ประสงค์จะได้รับประโยชน์จากความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนดด้วย ซึ่งได้บัญญัติหลักดังกล่าวขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยไม่

มีการปรับแก้กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรีให้รวมถึงคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของรัฐมนตรีที่ประสงค์จะได้รับประโยชน์จากความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปแต่อย่างไร

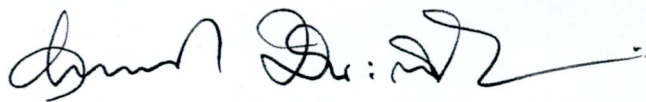
ข้อเท็จจริงตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๘/๒๕๕๑ เป็นกรณีที่คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะยังคงประสงค์จะได้รับประโยชน์จากความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนด เป็นคนละกรณีกับข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้ ซึ่งเป็นกรณีที่คู่สมรสของผู้ถูกร้องไม่ประสงค์จะได้รับประโยชน์จากความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔

การบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่เคยมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายอยู่แต่เดิมนั้นมีข้อควรพิจารณาสองประการกล่าวคือ คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เช่น อายุ การต้องคำพิพากษาให้จำคุก หรือให้ล้มละลาย เป็นต้น กับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามที่เปลี่ยนแปลงได้โดยให้ปฏิบัติให้ถูกต้องในภายหลัง เช่น ต้องลาออกจากราชการ ต้องลดจำนวนหุ้นลง ต้องไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น ซึ่งอย่างแรกย่อมมีผลทันทีที่กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ส่วนอย่างที่สองต้องมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องรับฟังได้ว่า คู่สมรสของผู้ถูกร้องไม่ประสงค์จะได้รับประโยชน์ในการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดคือร้อยละห้าต่อไป จึงเป็นกรณีต้องดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง และเมื่อรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ และระยะเวลาดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง ไว้ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญสามารถไปดำเนินการให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติได้ เมื่อกฎหมายที่กำหนดขึ้นมาใหม่ทำให้ผู้ที่อยู่ในบังคับใช้กฎหมายมีหน้าที่ตามกฎหมายบางประการที่ต้องปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้จะเสียสิทธิ์หรืออาจถึงขั้นได้รับโทษทางอาญา การตรากฎหมายดังกล่าว จึงต้องทอระยะเวลาออกไประยะหนึ่งเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

ดังนี้ เมื่อรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ และระยะเวลาดำเนินการใน บทเฉพาะสำหรับรัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งอยู่แล้วโดยชอบก่อนรัฐธรรมนูญประกาศใช้ และเมื่อพิจารณา พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ ก็ไม่พบการกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ และระยะเวลาในการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง ไว้เช่นเดียวกัน เมื่อเปรียบเทียบกับที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ ได้รับประโยชน์จากการถือหุ้นของกลุ่มสมรส รัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคสอง แม้ที่ผ่านมาศาลรัฐธรรมนูญ (คำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๕๑) จะอนุโลมใช้พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้กับหลักการการถือ ประโยชน์จากการถือหุ้นของบริษัทเกินกว่าร้อยละห้า ซึ่งเป็นหลักการเดียวกันกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคสอง แล้ว แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวก็เป็นคนละกรณีกับคดีนี้ซึ่งเป็นกรณีที่คู่สมรสของ ผู้ถูกร้องไม่ประสงค์จะถือประโยชน์จากการเป็นผู้ถือหุ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง เมื่อ กฎหมายทำให้บุคคลได้รับผลร้ายหรืออาจได้รับโทษจึงต้องมีการกำหนดให้ชัดเจนถึงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ และระยะเวลาในการดำเนินการ ไม่อาจอนุโลมเอากฎหมายที่เห็นว่าใกล้เคียง เช่น พระราชบัญญัติ การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาใช้บังคับได้ตามอำเภอใจ ฝ่ายนิติบัญญัติจึงควร ตระกฏหมายเพื่ออนุวัติการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง โดยเร็วเพื่อให้การเข้ารับตำแหน่งและ การดำรงตำแหน่งของรัฐมนตรีในอนาคตมีความถูกต้อง ชัดเจน และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เมื่อมีกรณีดังกล่าว เกิดขึ้นอีกในภายหน้า

อาศัยเหตุผลตามข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับกรณีนี้ข้อเท็จจริงตาม พยานหลักฐานรับฟังได้ว่าคู่สมรสของผู้ถูกร้องได้ทำสัญญาโอนหุ้นฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ และได้มีการดำเนินการเปลี่ยนแปลงรายชื่อในทะเบียนผู้ถือหุ้นในภายหลังแล้วจึงเป็นการโอนหุ้นให้ บุคคลอื่นถูกต้องตามกฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีของนายคอน ปรมัตถ์วินัย รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ ผู้ถูกร้อง ไม่ได้กระทำการอันต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง จึงไม่ขาดคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนั้น ความเป็นรัฐมนตรีจึงยังไม่สิ้นสุดลง เฉพาะตัว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ